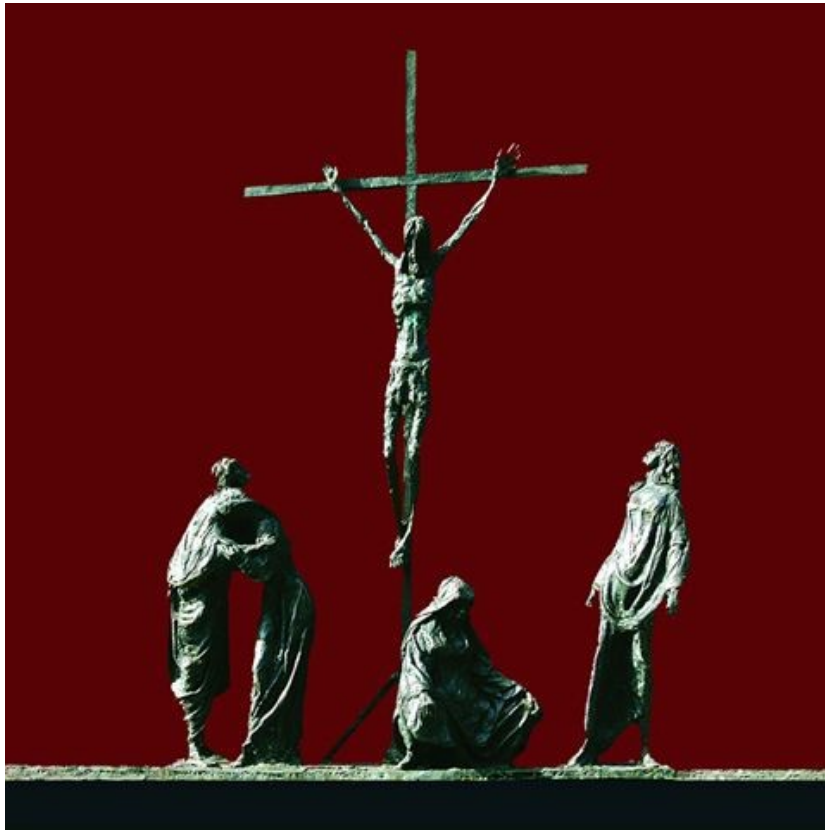

JOHANNES - PASSION DIENST

'Op weg naar Pasen'

ZONDAG 17 maart 2024

SIONSKERK, Zwolle

Vandaag is het de vijfde zondag van de 'Veertigdagentijd'. In de dienst van het Woord op deze ochtend willen we de lijdenstijd gedenken door te luisteren naar het evangelie zoals dat in Johannes 18 en 19 tot ons komt. De ruggegraat van de J.S. Bachs Johannes-Passion is de letterlijke tekst van de hoofdstukken 18 en 19 van het evangelie van Johannes, naar Luthers vertaling. Ter verruiming van zijn dramatische mogelijkheden voegt Bach op twee plaatsen enkele verzen uit het Mattheüs-evangelie in. Door het zingen van en het luisteren naar op deze bijbelgedeelten betrekking hebbende liederen beamen we de daarin vervatte goede boodschap. Zo kan het lijdensevangelie van onze Here Jezus Christus nieuw voor ons gaan leven.

We volgen de orde van dienst zonder nadere aankondigingen. De schuingedrukte gedeelten worden door het koor gezongen. Ze zijn voornamelijk afkomstig uit de 'Johannes Passion' van J.S. Bach.

Voorganger: ds. Hélène Evers

Muzikale omlijsting:
Het Kamper Vocaal Ensemble 'Kavóca' o.l.v. Luthine Postuma
Jurjan Lipke, piano
Gert Hendriks, orgel

Binnenkomst van de kerkenraad

Mededelingen

Klokluiden en verstillig

* Opdat ieder zich in alle rust op deze Passiedienst kan afstemmen, vragen we u een ogenblik stil te zijn.

Daarna zingen we staande: Lied 172:1

**Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd
is leven van genade buiten de eeuwigheid
is leven van de Woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden, die 't ons heeft voorgedaan.**

Stil Gebed

Votum en Groet

Inleiding op deze dienst 'Op weg naar Pasen' – ds. Hélène Evers

Met vallen en opstaan.

1

Hij struikelt achter Jezus aan.
Hij valt soms, maar hij gaat weer staan.
Al snapt Petrus Gods plan niet goed,
hij weet dat hij Jezus volgen moet.

2

Hij zegt; maar U bent toch Gods zoon!
U moet geen kruis, U moet een kroon!
Ik laat U niet alleen, ik zweer
dat ik voor U zal vechten Heer.

3

Ach, Jezus sterft. Wat een verdriet.
Maar je raadt nooit wat Petrus ziet:
een open graf. Want Jezus heeft
de dood verslagen en Hij leeft!

We zingen Lied 561: 4 en 239: 7 (inleiding op gebed) (beide melodie: 239)

O Lief - de uit de eeu - wig - heid
O Va - der, dat Uw Liefd' ons blijk',
die met ons Mens ge - wor - den zijt,
o Zoon, maak ons Uw Beeld ge - lijk,
wij bid - den, laat ons niet al - leen,
o Geest, zend U - we Troost ons neer,
in al het duis - ter om ons heen.
Drie - e - nig God, U zij al d'eer!

Gebed om verlichting met de Heilige Geest

Kavóca zingt: Ach, Herr, vergib all unsre Schuld – J.S. Bach (Gebed BWV127)

*Ach Heer, vergeef al onze schuld,
help ons dat wij geduldig wachten
tot ons sterfuur slaat,
dat ons geloof steeds zo waakzaam is
dat het vast op Uw woord vertrouwt
totdat wij overgaan in eeuwigheid.*

Johannes 17: 1-2, 20-21 en 26 (Jezus' gebeden) (NBG51)

Jezus sloeg Zijn ogen op naar de Hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals U Hem macht gegeven hebt over alle mensen, opdat Hij eeuwig Leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige Leven: dat zij U kennen, de Enige waarachtige God en Jezus Christus, die U gezonden hebt.

(20) Ik bid niet alleen voor hèn, maar voor állen die door hun verkondiging in Mij geloven. Laat hen allen één zijn Vader. Zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden.

(26) En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt en dat zal ik blijven doen, zodat de Liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hèn zal zijn en Ik in hen.

We zingen Lied 835: 1a-2b

**Jezus, ga ons voor, deze wereld door
en U volgend op Uw schreden
gaan wij moedig met U mede.
Waar Gij voor ons trad, is het rechte pad.**

Johannes 18 (NBG51 en Herziene Statenvertaling)

Na dit gezegd te hebben, ging Jezus met zijn discipelen naar de overzijde van de beek Kidron, waar een hof was, die Hij met zijn discipelen binnenging. En ook Judas, Zijn verrader, kende die plaats, omdat Jezus daar vaak met Zijn discipelen samengekomen was. Judas dan kwam daar, die een afdeling soldaten tot zijn beschikking had gekregen en dienaars van de overpriesters en de Farizeeën, voorzien van lantaarns, fakkels en wapenen.

Jezus dan, Die alles wist wat over Hem komen zou, kwam naar voren en zei tegen hen: Wie zoekt u? Zij antwoordden Hem:

Jezus de Nazarener!

Hij zei tot hen: Ik ben het. En ook Judas, Zijn verrader, stond bij hen. Toen Hij dan tegen hen zei: Ik ben het, deinsden zij terug en vielen op de grond. Hij vroeg hen dan opnieuw: Wie zoekt u? **En zij zeiden:**

Jezus de Nazarener!

Jezus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Als u dan Mij zoekt, laat dezen weggaan;

*O grote liefde, o mateloze Liefde
die U op deze lijdensweg heeft gebracht!
Ik leefde in een wereld vol lust en vreugde,
terwijl Gij moest lijden!*

opdat het Woord vervuld zou worden, dat Hij gesproken had: Uit hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik niemand verloren laten gaan.

We zingen LB 173: 1 en 4

**Alles wat over ons geschreven is,
gaat gij volbrengen, deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.**

**Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
Sinds Gij de weg van 't Offer zijt gegaan.**

Simon Petrus dan, die een zwaard had, trok het, en hij trof de slaaf van de hogepriester en sloeg hem het rechteroor af; De naam van de slaaf was Malchus. Jezus dan zei tegen Petrus: Steek het zwaard in de schede; de beker, die de Vader Mij gegeven heeft, zou Ik die niet drinken?

*Uw wil geschiede, Heer God, zowel
op aarde als in het Hemelrijk.
Geef ons geduld, in tijd van lijden,
gehoorzaamheid in lief en leed.
Weersta en bestrijd alle vlees en bloed,
dat tegen Uw wil in handelt.*

De afdeling soldaten dan en de oversten en de dienaars van de Joden namen Jezus gevangen, boeiden Hem en brachten Hem eerst voor Annas, want hij was de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was; en Kajafas was het, die de Joden de raad had gegeven: Het is nuttig, dat één mens sterft ten behoeve van het volk. En Simon Petrus en een andere discipel volgden Jezus. En die discipel was een bekende van de hogepriester en hij ging met Jezus het paleis van de hogepriester binnen, maar Petrus stond buiten aan de poort. De andere discipel dan, de bekende van de hogepriester, kwam naar buiten en hij sprak met de portierster en bracht Petrus binnen. De slavin dan, die portierster was, zei tegen Petrus: Bent u ook niet één van de discipelen van deze Mens? Hij zei: Dat ben ik niet!

We zingen NLB 561: 5 en 239: 6 (beide melodie: 239)

Geef dat ook wij, o Heer, U niet
Zie Heer hoe wij ge - van - gen zijn
ver - la - ten in Uw diep ver - driet,
in on - ze moei - ten, on - ze pijn,
maar bij U zijn in al de pijn
sta in het duis - ter ons ter - zij',
waar - mee de men - sen men - sen zijn.
troost on - ze ziel en maak ons vrij.

De slaven en de dienaars stonden zich te warmen bij een kolenvuur, dat zij aangelegd hadden, want het was koud en ook Petrus stond zich bij hen te warmen. De hogepriester dan vroeg Jezus naar Zijn discipelen en naar Zijn leer. Jezus antwoordde hem: Ik heb openlijk gesproken tot de wereld; Ik heb valtijd onderwezen in de synagoge en in de tempel, waar al de Joden samenkomen, en in het verborgen heb Ik niets gesproken. Waarom ondervraagt u Mij? Ondervraag hen, die gehoord hebben, wat Ik tot hen gesproken heb; zie, dezen weten, wat Ik gezegd heb.

En toen Hij dit zei, gaf één van de dienaars, die erbij stond, Jezus een slag in het gezicht en zei: Antwoordt U zo de hogepriester? Jezus antwoordde hem: Als Ik verkeerd gesproken heb, geef dan aan wat verkeerd was, maar indien het goed was, waarom slaat u Mij?

*Wie heeft U zo geslagen,
mijn Heiland, en U met kwellingen
zo toegetakeld?*

*U bent toch immers geen zondaar,
zoals wij en onze kinderen,
van misdaden weet Gij niets.*

*Ik, ik en mijn zonden
die talrijk zijn als de zandkorrels
aan de zee,
die zijn de oorzaak van
de ellende die U treft,
en het bedroefde martelaarschap.*

Annas dan zond Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester. En Simon Petrus stond zich te warmen. Zij zeiden dan tegen hem:

Bent u ook niet één van zijn leerlingen?

Hij ontkende het en zei: Ik niet!

Eén van de slaven van de hogepriester, die familie was van hem, bij wie Petrus het oor afgeslagen had, zei: Zag ik u niet in de hof met Hem? Petrus dan ontkende het opnieuw en meteen kraaide de haan. [En Petrus herinnerde zich het woord dat Jezus tot hem gesproken had: 'Eer de haan kraait, zult je Mij driemaal verloochenen'] ... (korte stilte)

*Petrus, die het zich niet herinnert,
verloochent zijn God,
maar bij de aanblik van Jezus
moet hij bitter wenen.
Jezus, kijk ook mij zó aan.
Wanneer ik niet wil inzien,*

*wanneer ik verkeerd heb gehandeld,
beroer dan ook mijn geweten!*

Zij brachten Jezus dan van Kajafas naar het gerechtsgebouw. En het was vroeg in de morgen; zelf gingen zij het gerechtsgebouw niet binnen, om zich niet te verontreinigen, maar het Pascha te kunnen eten. Pilatus dan kwam naar buiten en zei: Welke aanklacht brengt u tegen deze Mens in? Zij antwoordden en zeiden tegen hem: Als Hij geen misdadiger was, zouden wij Hem niet aan u overleveren!

*Christus, Die ons heel maakt,
Zelf geen kwaad heeft begaan.
Hij werd voor ons, in de nacht,
als een dief gevangen genomen.
Geleid voor goddeloze lieden
en vals beschuldigd,
bespot, beschimpt en bespuwd,
zoals het in de Schrift is voorzegd.*

Pilatus dan zei tegen hen: Neemt u Hem en oordeelt Hem naar uw wet. De Joden dan zeiden tegen hem: 'Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen', opdat het Woord van Jezus vervuld werd, dat Hij gezegd had, toen Hij aanduidde, welke dood Hij zou sterven.

Pilatus dan ging het gerechtsgebouw weer in en riep Jezus en zei tegen Hem: Bent U de Koning van de Joden? Jezus antwoordde: Zegt u dit uit uzelf of hebben anderen het u over Mij gezegd? Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt U gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld; als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.

*Ach, grote Koning, groot te allen tijde
hoe kan ik Uw trouw voldoende verbreiden?
Geen mensenhart kan toch bedenken
wat U te schenken.*

*Ik kan er met mijn verstand niet bij
Waarmee Uw ontferming is te vergelijken
Hoe kan ik U Uw liefdesdaden
In mijn werken vergoeden?*

Pilatus dan zei tegen Hem: U bent dus toch een koning? Jezus antwoordde: U zegt, dat Ik koning ben. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; Iedereen die uit de waarheid is, hoort naar Mijn stem. Pilatus zei tegen Hem: Wat is waarheid? En na dit ge-

zegd te hebben, ging hij opnieuw naar buiten naar de Joden en zei tegen hen: Ik vind geen schuld in Hem.

Wij zingen Lied 587: 3 (zetting LB 180)

**Hemelse Koning, door God uitgekozen,
Waarom staat U terecht als goddeloze?
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden.
U draagt mijn zonden.**

Maar bij u bestaat de gewoonte, dat ik u op het Pascha iemand voor u loslaat: wilt u dan, dat ik de Koning van de Joden loslaat? Zij schreeuwden allemaal opnieuw en zeiden:

Niet deze, maar Barabbas!

En Barabbas was een moordenaar.

Wij zingen ZG 146: 3 en 4 (melodie: LB 192)

**'Verdwijnen moet die zachte stem,
laat vrij de man die bloed vergiet,
maar kruisig, kruisig, kruisig Hem!
Wij gunnen Hem de vrijheid niet!'**

**O Zoon des Vaders, Bar-Abbas,
o Lam, volkomen gaaf en goed,
o Arts, die onze wond genas,
vergiet Gij nu Uw eigen bloed?**

Johannes 19

Toen nam dan Pilatus Jezus en liet Hem geselen. En de soldaten vlochten een kroon van dorens, zetten die op Zijn hoofd en deden Hem een purperen bovenkleed aan, en zij zeiden:

Gegroet, Koning van de Joden!

En zij gaven Hem slagen in het gezicht.

Wij zingen Liederen voor Gemeente Zang 208

**Om mij werd Hij geslagen, ontving Hij spot en hoon;
Dat kleed deed ik Hem dragen, dat riet, die doornenkroon.
Ik sloeg Hem al die wonden, om mij moest Hij daar staan;
Ik deed door al mijn zonden Hem die verneed'ring aan.**

En Pilatus kwam opnieuw naar buiten en zei tegen hen: Zie, ik breng Hem voor u naar buiten, opdat u weet, dat ik geen schuld in Hem vind. Jezus dan kwam naar buiten met de doornenkroon op en het purperen kleed aan. En Pilatus zei tegen hen: 'Zie, de mens!'

Wij zingen Lied 587: 4 en 2 (zetting LB 180)

**Hier is God zelf, ontdaan van alle Glorie,
De Mens die uit de Hemel is geboren.
Ik ben de gesel die Hem openhaalde.
Ik laat Hem vallen.**

**Eén Mens moet sterven, om een volk te redden.
Door Uw gehoorzaam lijden kan ik verder,
warm ik mij aan Uw liefde die niet loochent.
Open mijn ogen.**

Toen dan de overpriesters en de dienaars Hem zagen, schreeuwden zij:
Kruisig Hem, kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Neemt u Hem en kruisig Hem,
want ik vind geen schuld in Hem.

(Matheus Passion)

*Hoe wonderlijk is toch deze straf!
De goede Herder lijdt voor de schapen.
De schuld betaalt de Rechtvaardige
voor zijn knechten.*

De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet en volgens onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt.
Toen Pilatus dan deze woorden hoorde, werd hij nog meer bevreesd, en hij ging opnieuw het gerechtsgebouw in en zei tegen Jezus: Waar komt U vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord.

Pilatus dan zei tegen Hem: Spreekt U niet tot mij? Weet U niet, dat ik macht heb U los te laten, maar ook macht om U te kruisigen? Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van Boven gegeven was: daarom heeft hij, die Mij aan u heeft overgeleverd, grotere zonde dan u. Van toen af probeerde Pilatus Hem los te laten.

*Door Uw gevangenschap, Zoon van God
is voor ons de vrijheid gekomen.
Uw kerker is de genadetroon,
de vrijplaats voor alle vromen;
Was U geen knechtschap aan gegaan,
was onze gevangenschap voor eeuwig.*

Maar de Joden schreeuwden: Als U Deze loslaat, bent u niet de vriend van de keizer; iedereen die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer. Toen Pilatus dan deze woorden gehoord had, liet hij Jezus naar buiten brengen en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Litostrotos genoemd wordt, en in het Hebreeuws Gabbata. En het was de voorbereiding voor het Pascha, ongeveer het zesde uur, en hij zei tegen de Joden: Zie, uw koning! Maar zij schreeuwden: Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Moet ik uw koning kruisigen? De overpriesters antwoordden:

Wij hebben geen koning dan de keizer!

Toen leverde hij Hem aan hen over om gekruisigd te worden. Zij dan namen Jezus mee, en terwijl Hij zelf zijn kruis droeg, leidden zij Hem de stad uit naar de zogenaamde Schedelplaats, in het Hebreeuws genaamd Golgota. Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één, en Jezus in het midden.

Wij zingen Lied 182

**Jezus, Heilig door Uw lijden, door Uw niet te delen pijn,
die Gij droeg zonder te strijden, zonder ooit ontrouw te zijn.
Opdat wij door U verheven, als verlost zouden leven.
Man van smarten, spot en hoon, pleit voor mij, o Vaders Zoon.**

En Pilatus liet ook een opschrift schrijven en op het kruis plaatsen; en er was geschreven: Jezus, de Nazoreeër, de Koning van de Joden.

Dit opschrift dan lazen velen van de Joden, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd was dicht bij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Latijn en in het Grieks. De overpriesters van de Joden dan zeiden tegen Pilatus:

*Schrijf niet: Koning der Joden,
maar schrijf: deze man heeft gezegd:
Ik ben de Koning van de Joden.*

Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.

*In het diepst van mijn hart
fonkelt, iedere tijd en uur,
Uw naam en kruis alleen,
welke mij kracht geven.
Verschijn mij in een visioen
tot troost in mijn nood,
hoe Gij, Heer Christus, zo mild
Uw bloed voor ons vergoot.*

Nadat de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen zij Zijn klederen en maakten daarvan vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook Zijn onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. Zij zeiden dan tegen elkaar: Laten wij dit niet scheuren, maar erom loten, voor wie het zijn zal; zodat het schriftwoord vervuld werd: Zij hebben Mijn kleren onder elkander verdeeld en over Mijn kleed hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan.

Wij zingen Lied 381: 1

**Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,
Wil mij vergeven wat ik U misdeed;
verwerp mij niet, die op Uw Vrijspraak wacht,
maar troost mij met Uw woord: 'Het is volbracht!'**

En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, Maria van Klopas en Maria van Magdala.

Toen nu Jezus Zijn moeder zag en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: 'Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder'.

*Hij overzag alles nog eens
in Zijn laatste uur.
Zo droeg Hij nog zorg voor Zijn moeder,
en gaf haar een voogd.
O mens, breng alles op orde,
heb God en mensen lief.
Sterf dan, zonder enige last
en wees niet bedroefd.*

En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis. Hierna zei Jezus, omdat Hij wist, dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: 'Mij dorst!'

Er stond een kruik vol zure wijn; en zij drenkten een spons in zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan Zijn mond. Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: 'Het is volbracht!'

En Hij boog het hoofd en gaf de geest...

Stilte

*Huilt! de Mensenvriend
verliet Zijn dierbaar leven;
Zijn mond zal ons voortaan
Gods lessen niet meer geven.*

*Huil niet, huil niet!
de Leeuw uit de stam van Juda
heeft overwonnen!*

(Mattheus 27: 51-54)

En zie! Op dat moment scheurde in de tempel het voorhangsel van boven tot onder in tweeën, en de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven werden geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt. Na Jezus' opstanding kwamen ze uit de graven, gingen de heilige stad binnen en verschenen aan een groot aantal mensen.

Toen de centurio en degenen die met hem Jezus bewaakten de aardbeving voelden en merkten wat er gebeurde, werden ze door een hevige angst overvallen en zeiden:

(Mattheus Passion)

Werkelijk, Hij was werkelijk Gods Zoon!

Wij zingen Lieder en voor Gemeentezang 208: 2

**Houd Gij mij in Uw hoede, Gij die Uw schapen telt.
O Bron van al het Goede, waaruit mijn leven welt.
Gij die mijn ziel wilt laven met liefelijke spijs,
Gij overstelpt met gaven, tot in het paradijs.**

(Johannes 19: 31)

Daar het voorbereiding voor Pascha was en de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op sabbat - want die sabbatdag was groot - vroegen de Joden aan Pilatus, of hun benen gebroken en zij weggenomen mochten worden. De soldaten dan kwamen en braken wel de benen van de eerste en van de ander, die met Hem gekruisigd waren; maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet. Maar één van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.

We zingen Passie en Paasliederen 20

**Ik dank U, o mijn Vrede, mijn God, die met mij gaat,
voor wat Gij hebt geleden aan bitterheid en smaad.
Geef dat ik trouw mag wezen, want Gij zijt trouw en goed.
Ik volg U zonder vrezen, wanneer ik sterven moet.**

En die het gezien heeft, heeft ervan getuigd en zijn getuigenis is waar en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft. Want deze dingen zijn geschied, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: Geen been van Hem zal gebroken worden. En verder zegt een ander Schriftwoord: Zij zullen zien op Hem die zij doorstoken hebben. En daarna vroeg Jozef van Arimatea, een discipel van Jezus, in het geheim uit angst voor de Joden, aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen; en Pilatus stond het toe. Hij dan ging en nam het lichaam van Jezus weg. En ook Nikodemus (die de eerst 's nachts bij Jezus gekomen was) kwam en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen dan het lichaam van Jezus en wikkelden het in linnen doeken met de specerijen, zoals het de gewoonte van de Joden is bij het begraven. En er was bij

de plaats waar Hij gekruisigd was, een hof en in die hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegd was; daar nu legden zij Jezus, vanwege de voorbereiding van de Joden, omdat het graf dichtbij was.

*ach Heer, laat Uw lieve Engelen
in mijn laatste uur, mijn ziel
naar Abrahams schoot dragen.
Laat mijn lichaam in het graf,
zonder kwellingen en pijn,
rusten tot aan de jongste dag!
Wanneer U mij dan opwekt uit de dood
en mijn ogen U mogen aanschouwen
in aller vreugd', o Zoon van God,
mijn Heiland en Genadetroon!
Heer Jezus Christus,
verhoor mij, verhoor mij,
ik zal U loven, tot in eeuwigheid.*

**Dankgebed en voorbeden
afgesloten met een gezamenlijk 'Onze Vader'**

Wij zingen LB 192: 6

**De aarde zelf is veel te klein,
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw Liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.**

Collecten

Wij zingen NLB 838: 1 en 4/LB 481

**O grote God die liefde zijt,
o Vader van ons leven,
vervul ons hart, dat wij altijd
ons aan Uw liefde geven.
Laat ons het zout der aarde zijn,
het licht der wereld, klaar en rein.
Laat ons Uw woord bewaren,
Uw waarheid openbaren.**

**Wij danken U, o Liefde groot,
dat Christus is gekomen.
Wij hebben in Zijn stervensnood
Uw diepste Woord vernomen.
Nog klinkt dat Woord; het spreekt met macht
en het wordt overal volbracht
waar liefde wordt gegeven,
wij uit uw Liefde leven.**

Zegen

Kerkenraad en Koor verlaten de kerkzaal, waarna de gemeente.